

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Conferința din 25 Decembrie 1979

Câteva aspecte simbolice ale Crăciunului

Lectura meditației zilei.

Când copilul Hristos se naște în sufletul discipolului, spiritele celeste se pun în slujba sa. Este Copilul Regal, întreg Cerul este aici, pentru a-l admira și a-i oferi tot ceea ce are nevoie. Chiar ceea ce s-a scris în Evangheliile despre nașterea lui Iisus nu este adevărat din punct de vedere istoric, dar este perfect adevărat din punct de vedere simbolic și ezoteric. Au existat într-adevăr o stea, îngeri, păstori, o iesle cu un bou, dar nu acest lucru este important. Din punct de vedere simbolic acest lucru este adevărat: ori de câte ori copilul Hristos se naște într-un suflet, steaua se află acolo, îngerii cântă, iar magii vin să-i aducă ofrande. De mai multe ori în cursul istoriei s-a produs acest fenomen, când a venit pe lume un salvator al omenirii.

Iată o pagină care reflectă fidel ziua de astăzi, 25 Decembrie, sărbătoarea Crăciunului. Trebuie să vă arăt și eu că sunt o victimă, deoarece mi se prezintă pagini pe care nu le cunosc și apoi sunt obligat să vă vorbesc despre ele fără nici o pregătire prealabilă; așa se întâmplă mereu. Veți spune că este foarte simplu, că pot să aranjez cum doresc eu lucrurile și astfel nu voi mai fi martirizat. Dar eu, prefer acest lucru, vreau să fiu mereu în fața surprizei, silindu-mă să mă aflu mereu în echilibru, ca și acrobatul de la circ... Nu toată lumea acceptă neprevăzutul, mai ales că, în cazul nostru, lucrurile trebuie explicate într-o desfășurare logică și clară. Eu mă exersez. De ce spuneam că mă găsesc într-un circ, pe o sârmă, zi de zi? Pentru a dezvolta ceva. Aceasta este viața: mereu lucruri neprevăzute. Iar când nu gândim astfel, să putem face față unor lucruri teribile, spunându-ne “aceasta este viața”, atunci trebuie să ne spunem: “trebuie să rezistăm, să acceptăm și astfel vom putea avansa”. Dar majoritatea oamenilor nu gândește astfel. Oamenii gândesc mereu că drumul le este presărat continuu cu flori, că vor fi mereu gratulați, că nu vor exista niciodată critici, accidente, nenorociri; iar când li se întâmplă ceva, ei clachează repede..., nu își imaginează că viața este plină de surprize. Iată cum văd eu lucrurile. Pentru a mă exersa, vă spun să-mi alegeți pagini care nu le cunosc, nu le știu, dar în câteva secunde încerc să mă pregătesc; da, în câteva secunde..., dar rugați-vă pentru mine, este foarte delicată această problemă...

Acum, în privința Crăciunului, vă mai amintiți poate, că a fost prima conferință pe care am făcut-o venind din Bulgaria. Apoi, a fost ceva neprevăzut în acele momente: înainte de a veni la conferință, am încercat să spăl ceva, lăsând apoi, robinetul deschis, luându-mă cu treburi. Sora care mă găzduia a venit puțin mai târziu îngrozită, spunându-mi că a avut loc o mare inundație în casă, apa curgând peste tot, peste vecinii de la parter; iar eu îmi spuneam ce succes a fost, ce abundență, ce semn favorabil!... Am spus, curge!..., da, am uitat robinetul deschis și apa a năvălit peste tot în lipsa mea. Era tocmai ziua conferinței: “Dacă nu vă nașteți din apă și din foc - adică din spirit - nu veți intra în Împărăția Domnului și nu veți dobândi viața veșnică”; iar eu m-am oprit asupra apei și focului, acelor două principii, masculin și feminin, interpretând din punct de vedere astrologic, alchimic și cabalistic, ceva nou... De ce am ales astfel? Pentru că aceasta este semnificația Crăciunului. Crăciunul este o sărbătoare al cărui sens nu a fost înțeles de foarte mulți creștini. Crăciunul reprezintă nașterea Copilului Divin, al lui Iisus, Copilul Regal. Dar, ce mister se află în spatele acestei nașteri!... Stă scris: “Dacă nu vă veți naște din apă și din foc, nu veți intra în Împărăția Domnului”. Aici se subînțelege a doua naștere, fiindcă Iisus vorbind astfel în fața lui Nicodim, l-a mirat foarte mult pe acesta, care l-a întrebat: “Cum să ne mai naștem încă o dată, când suntem deja vârstnici?” El nu a înțeles foarte bine spusele lui Iisus...

Conferința care trata acest subiect concluziona că trebuie să se nască în noi acest copil care este Hristos și care poate face minuni, fiind singurul care înseamnă cunoaștere și puritate. Dar creștinii nu se prea gândesc la acest subiect, cum să ajungem să ne naștem a doua oară. Trebuie să regăsiți aceste conferințe. Acum, bineînțeles, dacă mă opresc asupra laturii simbolice, mă întreb unde au găsit Inițiații aceste simboluri, înaintea nașterii lui Hristos? Da, au existat Inițiați înaintea venirii lui Iisus, ființe trimise de Cer, pentru a crea religii noi; ei s-au născut a doua oară, i-am menționat și eu în conferințele mele. Cum s-au născut ei pentru a doua oară? Cel care nu se naște a doua oară, nu poate face lucruri celeste, extraordinare, ceva pentru binele omenirii. Dacă și creștinii doresc acest lucru, dacă doresc să se asemene lui Iisus, ei trebuie neapărat să se nască pentru a doua oară.

Acum, doriți să știți dacă Iisus s-a născut a doua oară?... Ei bine, da. Când? În cel de-al 30-lea an al vieții sale, când a venit din Himalaia, din India și când a fost botezat în apa Iordanului de către Ioan Botezătorul, moment în care asupra lui s-a coborât Duhul Sfânt. Aici este a doua naștere a lui Iisus. Se menționează

în cărți că, atunci s-a auzit o voce din cer care spunea: “Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea”. Apoi Iisus a început să facă lucruri extraordinare, divine.

Oare discipolii Fraternității pot primi și ei această fericire, pe care o aduce a doua naștere? Bineînțeles, pentru asta lucrăm aici; medităm, ne rugăm, ne purificăm, pentru a deveni receptori ai Duhului Sfânt, ai lui Hristos dacă vreți. Este posibil. Dar, de ce nu ne gândim noi la toate aceste lucruri? În loc să ne pregătim pentru a doua naștere, unii din noi se ocupă de altceva, ei mănâncă, beau, petrec, deoarece este sărbătoare și o sărbătoare trebuie sărbătorită!... Da, în animalitate, în loc să fi trăit întreg anul pentru a putea primi, acum, această scânteie, acest spirit, pentru a acționa apoi după regulile și legile divine.

Cum să îi facem acum pe creștini să priceapă că noi toți avem aceeași misiune, de a ne naște a doua oară? Nu, nu ne gândim la așa ceva, citim, facem orice, numai eforturi și renunțări nu dorim să facem ca să ajungem aici. Există foarte puțini oameni, considerați nebuni, buni de pușcărie, care totuși se gândesc la aceste lucruri. Da, Crăciunul înseamnă a doua naștere. Indiferent că ea se produce într-o iesle, cu un bou într-o parte și un măgar într-alta; eu v-am explicat că a doua naștere se face în plexul solar, da, în plexul solar se găsește ieslea. Ce este 25 Decembrie? Este constelația Capricornului, Soarele se găsește în Capricorn, iar aceasta simbolizează mereu munții, peșterile, subteranele și aici găsim și simbolul lui Saturn. Iar boul și măgărușul sunt, de asemenea simbolurile lui Saturn; da, v-am mai spus că aceștia mai simbolizau splina și ficatul; că, în aceste subterane, în aceste grote și iesle, în întuneric, când zilele sunt cele mai scurte din an, iar nopțile sunt cele mai lungi, aici sub semnul lui Saturn, în Capricorn, în acest moment, Copilul Iisus a putut să se nască. De ce? Deoarece în timpul anului, mai ales vara, există munca, activitatea, în timp ce iarna multe lucruri se opresc, ne găsim în rugăciune, în meditație, în reculegere și în frig, deci avem mai multe condiții să pătrundem în profunzimea ființei noastre și să găsim condițiile propice nașterii copilului. Plecând de la 25 decembrie, zilele cresc, soarele intră în constelația Vărsătorului, care reprezintă apa, botezul, viața care curge, apar alți curenți, alte momente...

Dacă ne oprim apoi asupra laturii simbolice, acest lucru ne va lua ceva timp, dar pe scurt vă pot spune că Soarele intră apoi în constelația Peștilor, acolo unde se găsește momentul pescuitului, când Iisus le spunea discipolilor săi că acum sunt pescari. În Vărsător, apa era cea care curgea, iar în Capricorn erau lucrurile cele mai grele, reculegerea, meditația. Unde se

găsește Fecioara? De ce se spune că El s-a născut dintr-o Fecioară? Simplu, pentru că la miezul nopții, la 25 Decembrie, în emisfera nordică, ce se găsește pe cer? La ascendent, la orizont, se află constelația Fecioarei, care începe să apară. Deci, așa se spune că Iisus s-a născut din Fecioară. Iar sus pe cer, se găseau atunci constelația Orion și cele trei stele care reprezentau pe cei trei magi.

Dacă v-aș vorbi acum din punct de vedere al echinocțiilor și solstițiilor, există cele patru sărbători: Crăciunul, Paștele, Sfântul Ion, iar toamna, Sfântul Mihail. Sunt lucruri extraordinare de spus în legătură cu aceste sărbători, cunoscute din cea mai îndepărtată antichitate, ele rămân mereu repere astronomice, astrologice. Ce sunt echinocțiile? Soarele se află într-un anumit punct pe cer, iar zilele sunt egale cu nopțile; acest lucru se întâmplă primăvara și toamna, în zilele de 22-23 ale lunii martie, în Berbec și ale lunii septembrie în Balanță; apoi, există solstițiile de vară (iulie) și de iarnă (24-25 decembrie).

Iată cum plasau Inițiații moartea și învierea, în funcție de sosirea soarelui la 22 martie, când există o încrucișare între ecliptică și ecuator, ea însemnând crucificarea, iar câteva zile mai târziu urma învierea. Toate acestea sunt legate de latura astrologică. Dacă ar trebui să ne oprim asupra Vărsătorului, fiindcă acum ne găsim în această perioadă, de aproximativ 2140-2160 de ani, adică cât durează fiecare semn, fiecare grad în zodiac, având 72 de ani; astfel pentru un singur an, adică cele 12 semne ale Zodiacului, "anul lui Platon", înseamnă aproape 25.000 de ani tereștri; da, aceasta este semnificația unui an solar... Dar cum ne aflăm în Vărsător, ar trebui să vorbim mult pentru a afla ce înseamnă aceasta: este viața, apa care curge din abundență pentru a însufleți, pentru a stimula omenirea. În Vărsător se vor produce destule lucruri, trezirea conștiinței, mari descoperiri, inundații și tot soiul de evenimente datorate lui Saturn și Uranus, care conduc acum și care sunt destul de puternice ca să schimbe cursul lucrurilor. Mă opresc aici, deoarece mai sunt foarte multe de spus... Merită ca discipolul să înțeleagă bine importanța Crăciunului și să facă toate eforturile pentru a doua naștere; pentru că rezultatele vor fi inexprimabile, nelimitate, apar posibilități noi, extraordinare, trăim o viață nouă, înnotăm în lumină, suntem plini mereu de iubire și bunătate, nu ne gândim decât să-i luminăm pe oameni, să-i ajutăm, să-i încălzim. Uneori apar anumite posibilități peste limita normală, revelații, descoperiri, puteri, dar esențialul înseamnă iubirea; toate celelalte lucruri pot veni, dar adevărații Inițiați au căutat mereu Iubirea, sursa, viața care curge; apoi pot apare înflorirea și

creșterea, rezultate în toate domeniile, civilizații și culturi care apar în jurul apei. Iată consecințele, dar esențial pentru Inițiați a fost apa, iubirea. Deoarece, acolo unde se găsește iubire, se va găsi orice. Când apa curge, plantele, arbuștii, insectele, păsările, animalele, oamenii, vin să se instaleze împrejur; când apa dispăre, totul dispăre..., ultimii care rămân sunt arborii, dar și ei se vor stinge încet în lipsa apei.

Deseori, unii îmi spuneau că nu merită să-i iubești pe oameni, că ei sunt răi, criminali. Eu le răspundeam că cei care judecă așa și-au pierdut izvorul lor interior, care nu mai curgea... Deci, simbolic vorbind, ei nu mai aveau nimic: nici plante, adică gândurile cele mai bune, sentimentele cele mai bune, inspirațiile cele mai reușite, cultura și civilizația, viața, trepidația, un entuziasm interior, apa care curge...; oamenii care doreau aceasta aveau o filosofie deplorabilă, fiindcă au fost jigniți și s-au închis în ei, începând să urască... Ei se pedepseau pe ei, în timp ce ceilalți continuau să mănânce, să bea; da, iar ei doreau să-i pedepsească pe ceilalți... trebuie să lăsăm să țâșnească izvorul, chiar dacă ni s-a făcut cel mai mare rău posibil; astfel vom învinge orice. Cum se face că oamenii cei mai erudiți, mai înțelepți, mai inteligenți, nu au înțeles aceste lucruri? Ei își spun că nu merită să fii bun, să fii fericit și astfel își închid sufletul. Aceasta dovedește faptul că ei nu au trecut printr-o școală inițiatică, nu au avut dascăli buni, nu au trăit în viață binecuvântarea de a întâlni modele, exemple; ei și-au dorit să fie proprii lor maestri și astfel s-au distrus... Dacă vrei, totuși, să înveți ceva, venind într-o școală inițiatică, trebuie să fii atenți la un singur lucru; v-am mai spus-o de atâtea ori, dar voi ați zâmbit, nu m-ați crezut; eu nu cunosc nici istorie sau geografie, nici anatomie sau fiziologie, nici psihologie, nici astronomie: eu cunosc numai un singur lucru. Când aveam 5-6 ani rămâneam ore întregi minunându-mă și privind apa care țâșnea din pământ; așa mă găseau ai mei, privind limpezimea și puritatea apei... Ce înseamnă aceasta? Am înțeles-o prea târziu, de-abia ieri, alaltăieri..., că exista ceva în mine, nu întâmplător, ceva care era atras de apa care curgea... Ce să-i faci, când ești născut sub semnul Vărsătorului, apa domină!... Iată de ce simbolul celor două mâini prin care curge apa, este simbolul Vărsătorului, iar constelația sa va juca un rol excepțional în această epocă; eu cred că este bine să puteți capta toate aceste emanații în chip armonios și binefăcător. Altminteri, dacă nu suntem în armonie, dacă nu știm să ne acordăm la acești curenți, Vărsătorul nu este de loc milos și iertător, ci va tulbura și va răsturna totul în cale... Vedeți cazul bombei atomice, ea a apărut sub semnul Vărsătorului, la fel ca armele sofisticate,

rachetele, avioanele, farfuriile zburătoare... Înainte era semnul Peștilor, când s-a reușit dominarea elementului apă, prin apariția vapoarelor, etc.; acum, sub semnul Vărsătorului, se încearcă dominarea elementului aer, el este explorat și se vor face lucruri formidabile cu aerul... După aceea, bineînțeles, vor apărea alte elemente...

Dacă ar trebui să vă explic unde se găsește Irod și cum se numeau magii, din ce țări veneau, ei bine, aceste lucruri ne vor duce departe... Dar, să spunem totuși câte ceva... Cum se numeau cei trei magi ? Sunteți la curent, nu-i așa? Deci, nu trebuie să-i mai numesc... Ei, dar unii dintre voi se gândesc, acum, dacă eu îi mai știu ?... Pentru a vă dovedi aceasta, iată-i: Baltazar, Gaspar, Melchior. De unde veneau ei? Din Mesopotamia, din Persia, din Etiopia, da, trei țări... Toate evenimentele de acolo, chiar și Învierea, sunt însemnate în latura astrologică. Dar, ajunge pentru moment... Toate acestea sunt lucruri prețioase, adevărate, inițiatice, nimic nu este întâmplător, totul este simbolic...

DRAGOSTEA DE DUMNEZEU REZOLVĂ TOATE PROBLEMELE.

Un minut de meditație.

Rugăciune:

Doamne, nu-mi da prea mult, ca să nu Te uit, și nu mă lipsi de prea mult, ca să nu mă revolt.